

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jossa väitetään, että on rikottu SEUT 266 artiklaa ja loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistettua yhdenvertaisen kohtelun periaatetta siltä osin kuin kyse on kantajasta suhteessa muihin valintamenettelyyn osallistuneisiin ehdokkaisiin.

Edellä mainitusta 5 000 euron määrästä ei voida katsoa, että sen avulla kantaja saatettaisiin samaan tilanteeseen kuin muut ehdokkaat, jotka kyseisen periaatteen loukkauksen seurauksena sisällytettiin varallaololuetteloon tai saivat edullisemman korvauksen.

- 2) Toinen kanneperuste, jossa väitetään, että on loukattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua puolustautumisoikeutta/oikeutta saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettuja hyvän hallinnon periaatetta, huolenpitovelvollisuutta ja perustelovelvollisuutta.

Sen osalta, että on loukattu puolustautumisoikeutta/oikeutta saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa, ainoana syynä siihen, että vastaaja kieltäytyi harkitsemasta mitenkään siirron mahdollisuutta, on se, että kantaja käytti valitus-oikeuttaan. Pelkästään sitä, että asianomainen tekee valituksen, ei voida pitää pätevänä perusteluna sille, että hallinto epää asiassa T-610/18, ZR v. EUIPO, annetun tuomion oikeudenmukaisen täytäntöönpanon.

Hyvän hallinnon periaatteen, huolenpitovelvollisuuden ja perustelovelvollisuuden loukkaamisen osalta kantaja väittää

- ensinnäkin, että vastaaja ei ottanut huomioon kaikkia niitä tekijöitä, jotka olisivat voineet vaikuttaa sen päätökseen, koska oikeudellisesti kestäviä vaihtoehtoja hylättiin ja vaihtoehtoinen mahdollisuus jätettiin huomiotta
- toiseksi, että vastaajan kanssa käytyä sellaista vuoropuhelua, joka perustuu vain yhteen hallinnon kaavailemaan vaihtoehtoon, tuskin voidaan pitää sellaisena kattavana vuoropuheluna, jossa pyritään löytämään oikeudenmukainen ratkaisu.

Kanne 8.11.2022 – van der Linde v. EDPS

(Asia T-678/22)

(2023/C 24/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frank van der Linde (Alankomaat) (edustaja: asianajaja C. Forget)

Vastaaja: Euroopan tietosuojavaltuutettu (EDPS)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- vahvistamaan riitautetun päätöksen⁽¹⁾ siltä osin kuin EDPS on velvoittanut Europolin antamaan kantajalle oikeuden tutustua kaikkiin häntä koskeviin tietoihin asetuksen 2022/991⁽²⁾ 36 artiklan 2 kohdan mukaisesti
- kumoamaan muilta osin EDPS:n päätöksen siltä osin kuin siinä ei tarjota kantajalle riittäviä takeita, koska siinä ei määrätä mistään määrääjasta, jonka kuluessa päätös on pantava täytäntöön, tai uhkasakosta; siinä ei myöskään määrätä riittävästä seuraamuksesta Europolille, minkä vuoksi kantajalta on tosiasiallisesti evätty tutustumisoikeus ja oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan perusoikeuskirjan 8 ja 47 artiklassa tarkoitettulla tavalla
- vaihtoehtoisesti määräämään kantajalle korvauksena aineettomasta vahingosta alustavasti yhden euron
- joka tapauksessa velvoittamaan EDPS:n korvaamaan kantajan yksilölliset oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jonka mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 ja 47 artiklaa on rikottu.

- (¹) Euroopan tietosuojavaltuutetun Euroopan unionin lainvalvontayhteistyövirastoa (EUROPOL) vastaan tehdystä kantelusta asiassa 2020 – 0908 8.9.2022 antama päätös.
- (²) Asetuksen (EU) 2016/794 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Europolin yhteistyöstä yksityisten osapuolten kanssa, Europolin suorittamasta henkilötietojen käsittelystä rikostutkintojen tukemiseksi sekä Europolin roolista tutkimuksessa ja innovoinnissa 8.6.2022 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2022/991 (EUVL 2022 L 169, s. 1).

Kanne 14.11.2022 – Espanja v. komissio

(Asia T-681/22)

(2023/C 24/63)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamiehet: A. Gavela Llopis ja M.J. Ruiz Sánchez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan nykyisten syvänmeren kalastusalueiden määrittämisestä ja sellaisten alueiden luettelon laatimisesta, joilla tiedetään esiintyvän tai todennäköisesti esiintyy haavoittuvia meriekosysteemejä, 15.9.2022 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2022/1614 (¹) siltä osin kuin siinä viitataan sellaisten sen 2 artiklassa ja liitteessä II tarkoitettujen alueiden luettelon laatimiseen, joilla tiedetään esiintyvän tai todennäköisesti esiintyy haavoittuvia meriekosysteemejä
- liitännäisesti toteamaan SEUT 277 artiklan nojalla, että asetuksen 2016/2336 (²) 9 artiklan 6 ja 9 kohta ovat pätemättömiä, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että täytäntöönpanoasetus 2022/1614 on siltä osin kuin siinä vahvistetaan alueet, joilla tiedetään esiintyvän tai todennäköisesti esiintyy haavoittuvia meriekosysteemejä, perusasetuksen ja suhteellisuusperiaatteen vastainen
 - Kantaja huomauttaa tältä osin, että
 - 1) syvänmeren seisovia kalastusverkkoja koskevan vaikutustentarvioiden tekemättä jättäminen on vastoin perusasetusta ja suhteellisuusperiaatetta
 - 2) sellaisten alueiden määrittäminen, joilla tiedetään esiintyvän tai todennäköisesti esiintyy haavoittuvia meriekosysteemejä, on vastoin perusasetusta ja suhteellisuusperiaatetta.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen 2016/2336 9 artiklan 6 ja 9 kohdan lainvastaisuutta koskevaan väitteeseen
 - Kantaja huomauttaa tältä osin, että
 - 1) täytäntöönpanotoimen antaminen asetuksen 2016/2336 keskeisten osien täydentämiseksi on vastoin SEUT 291 artiklaa